

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Пзп 6/2015
26.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер-Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у поступку стечаја стечајног дужника ГК Х.-п.-и. у стечају из Ј., одлучујући о захтеву за преиспитивање правноснажне пресуде изјављеном од стечајног повериоца М.У. из Д., Ј., кога заступа пуномоћник З.Д., адвокат из Ј., изјављеном против решења Привредног апелационог суда Пвж 200/15 од 22.04.2015.године, у седници већа одржаној дана 26.11.2015.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за преиспитивање правноснажне пресуде изјављен од М.У. из Д. код Ј., против решења Привредног апелационог суда Пвж 200/15 од 22.04.2015.године.

Образложење

Привредни суд у Крагујевцу је решењем Ст 5/2010 од 20.03.2015.године одбацио жалбу М.У. из Д. код Ј. изјављену дана 05.03.2015.године преко пуномоћника З.Д., адвоката из Ј., против решења тога суда Ст 5/2010 од 29.12.2014.године, о закључењу стечајног поступка над стечајним дужником ГК Х.-п.-и. у стечају из Ј. као недозвољену.

Привредни апелациони суд је побијаним решењем Пвж 200/15 од 22.04.2015.године у ставу један одбио као неосноване жалбе стечајних поверилаца изјављене против решења првостепеног суда Ст 5/10 од 23.12.2014.године. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба М.У. и потврђено је решење Привредног суда у Крагујевцу Ст 5/10 од 20.03.2015.године. Ставом трећим изреке одбачена је жалба једног стечајног повериоца изјављена против решења Привредног суда у Крагујевцу Ст 5/10 од 09.10.2012.године као недозвољена.

Против наведеног решења подносилац захтева је са позивом на одредбу члана 418. ЗПП и одговор Републичког јавног тужилаштва Гт I бр. 320/15 од 25.06.2015.године преко пуномоћника из реда адвоката изјавио захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Захтевом оспорава решење Привредног апелационог суда Пвж 200/15 од 22.04.2015.године због битне повреде ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављеног захтева применом одредби члана 421. до 425. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) које регулишу услове и поступак одлучивања по ванредном правном леку захтеву за преиспитивање правноснажне пресуде, и одлучио да захтев подносиоца није дозвољен.

Одредбом члана 421. став 1. и 2. релевантног ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде и то оне пресуде којом је повређен закон на штету јавног интереса.

Следом цитиране законске одредбе захтев за преиспитивање правноснажне пресуде под одређеним условима може да поднесе само Републички јавни тужилац, а не и странка или други учесник у судском поступку, регулисаном Законом о парничном поступку. Стога захтев М.У. изјављен против другостепеног решења није дозвољен.

У захтеву се подносилац позива на одредбу члана 418. ЗПП, а то је одредба која је у предходно важећем Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“ 125/04 и 111/09) давала могућност странкама да, уколико јавни тужилац не подигне захтев за заштиту законитости у роковима предвиђеним законом могу у року од 30 дана од дана пријема обавештења да јавни тужилац неће изјавити захтев, сами да изјаве овај правни лек. Међутим, у конкретном случају наведени закон се не примењује те тужилац дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде не може црпети из наведене законске одредбе која је регулисала други правни лек, односно захтев за заштиту законитости, који у конкретном случају такође не би био дозвољен, јер није изјављен због битне повреде из члана 361. став 2. тачка 5. претходно важећег ЗПП, која повреда је била законски основ за изјављивање тог правног лека.

На основу изложеног Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**